

माकिम् gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. — Vgl. माकीम् und नकिम्.

माकिम् (1. मा + किम्) adv. VS. Prāt. 3, 72. 5, 37. gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. ne: अग्रे माकिर्नो डुरिताय धायी: RV. 1, 147, 5. यो नो हरे अघशं सो यो अत्यग्रे माकिष्टे व्यथिरा दधर्षति 4, 4, 3. 6, 54, 7. 71, 3. 75, 10. अग्रे माकिष्टे देवस्य रतितमैवो युयोत 8, 60, 8. 9, 83, 8. 10, 11, 9. माकिर्न एना सख्या वि येषु: 23, 7. 100, 7. nequis: आ तू भर माकिरेतत्परिं छात् 3, 36, 9. माकिरेना पथा गोत् 8, 5, 39. माकिस्तेकिस्य नो रिषत् 56, 11. — Vgl. नकिम् und माकीम्.

माकी du. f. nach Śā. = निर्मात्री भूतज्ञातस्य und angeblich von Himmel und Erde gebraucht: उत सु त्वे पयोवृधा माकी रणस्य नृत्या। जनिवनाय मामहे RV. 8, 2, 42.

माकीन adj. meinig (von 1. म) nach Śā.: आ प्र यात मरुतो विज्ञो अग्निना पूषन्माकीनया धिया RV. 8, 27, 8.

माकीम् adv. gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. so v. a. माकिम्. माकीं ब्रह्मद्विषो वन: RV. 8, 45, 23. माकिर्नश्न्माकीं रिषन्माकीं सं शारि केवटे 6, 54, 7. — Vgl. नकीम्.

माकुलि m. eine Schlangenart Suçr. 2, 266, 2.

माकोट N. pr. eines Ortes Verz. d. Oxf. H. 39, b, 5.

मातव्य m. patron. von मत्, N. pr. eines Lehrers Ait. Âr. in Ind. St. 1, 391, 2, 212. — Vgl. माङ्गव्य.

मानिकी (von मन्तिका) P. 4, 3, 105, VArtt. 2. 1) adj. von der Biene kommend: म्र (मधु) MÂRK. P. 49, 31. n. (sc. मधु) Bienenhonig P. 4, 3, 117, Sch. AK. 2, 9, 108. H. 1214 (vgl. VÂKASP. beim Schol.). HALÂJ. 2, 466. Suçr. 1, 162, 16. 165, 19. 185, 1. 7. 237, 7. 2, 328, 2. 448, 20. VARÂH. BRH. S. 13, 9. — 2) adj. in Verbindung mit धातु oder subst. n. ein best. (honigähnliches) Mineral, Schwefelkies RÂGAV. im ÇKDr. H. 1054. Verz. d. Oxf. H. 320, b, No. 760. मधुपीतक MBh. 5, 2472. स्वर्ण, रौप्य ÇKDr.; vgl. तार, धातु, पीतु. — Vgl. मान्तीक.

मानिकज (मा + 1. ङ) n. Wachs RÂGÂN. im ÇKDr.

मानिकफल (मा + फल) m. eine Art Kokosnuss (मधुनालिकेरिक) RÂGÂN. im ÇKDr.

मानिकस्वामिन् (मा + स्वा) m. N. pr. eines Ortes RÂGÂ-TAR. 4, 88.

मानिकाश्रय (मानिक + आ) n. Wachs RÂGÂN. im ÇKDr.

मान्तीक (= मानिक) 1) n. Honig RÂGÂN. im ÇKDr. VARÂH. BRH. S. 66, 5. — 2) धातु Schwefelkies VARÂH. BRH. S. 76, 3.

मान्तीकशर्करा (मा + श) f. gereinigter Zucker (सिताखण्ड) RÂGÂN. im ÇKDr.

मार्ग्य adj. von मगदिन् gaṇa प्रग्यादि zu P. 4, 2, 80.

मार्घ 1) adj. f. zu den Magadha in Beziehung stehend, von dort her stammend, dort befindlich, dort gebräuchlich u. s. w., magadhisch TRIK. 3, 3, 220. fg. H. an. 3, 347. MEDH. dh. 34. MAASS AV. PARIÇ. 35, 3. क्रोश LALIT. ed. Calc. 170, 4. वन Verz. d. Oxf. H. 39, b, 11. भाषा oder मागधी f. die Sprache von Magadha H. an. VARABUÎ 11, 1. SÂH. D. bei MUIR, ST. 2, 61. Verz. d. Oxf. H. 179, b, 3. 181, a, 23. b, 1. COLEBR. Misc. Ess. II, 1. 2. रीति Verz. d. Oxf. H. 208, a, 33. — 2) m. a) ein Fürst der Magadha P. 4, 1, 170. MBh. 14, 2448. fg. HARIV. 4955. HALL in der Einl. zu VÂSAVAD. 53. — b) pl. N. pr. eines Volkes, = मगधा: H. 960, v. I. AV. PARIÇ. in Verz. d. B. H. 93, 24. मागधानो वरिष्ठे जरासंधम् MBh. 1, 153, 6,

353 (VP. 188. ed. Bomb. des MBh. म०. 8, 2084. 13, 2441. R. 4, 40, 25. WEBER, Na x. 2, 392. °राज्ञ LALIT. ed. Calc. 301, 12. — COLEBR. Misc. Ess. II, 179. Verz. d. Oxf. H. 338, b, 23. 339, a, 46. b, 37. — c) Bez. einer Mischlingskaste, der Sohn einer Kshatrijâ und eines Vaiçja (schimpfliche Bez.) AK. 2, 10, 2. H. 898. H. an. MED. VS. 30, 5. 22. AV. 15, 2, 1. 2. M. 10, 11, 17. 26. JÂGÂN. 1, 94. MBh. 13, 2573. 2622. COLEBR. Misc. Ess. II, 182. मागधानो वणिक्पथ: M. 10, 47. Lobsänger eines Fürsten (häufig neben सूत und वन्दिन् AK. 2, 8, 2, 65. TRIK. H. 795. H. an. MED. HALÂJ. 2, 280. प्रबोध्यते °सूतपू: MBh. 3, 14750. 12, 2233. fg. 15, 624. HARIV. 325. 327. R. 1, 5, 18. 19, 13. 2, 26, 12. 65, 2. KATHÂS. 14, 21. 38, 7. VP. 102. BHÂG. P. 10, 5, 15. Verz. d. Oxf. H. 12, a, 14. 56, a, N. — d) pl. Bez. der Kriegerkaste in Çâka-dvîpa VP. 200 (MUIR, ST. 1, 193). — e) N. pr. eines der 7 Weisen im 14ten Manvantara HARIV. LANGL. I, 42 (Bhâg. der Text). BHÂG. P. 8, 13, 35. N. pr. eines Sohnes des Jadu HARIV. 5206. 5215 (nach der Lesart der neueren Ausg., माधव die ältere). — f) weisser Kümmel H. an. MED. — 3) f. आ a) eine Princessin der Magadha: तासां तु मागधा देवी ततचानीकरप्रभा। वृन्दावनेश्वरी राधा नाम्ना धावर्धकारणात् ॥ PÂDMA-P., PÂTILAKH. 9 im ÇKDr. — b) langer Pfeffer RATNAM. 46. — 4) f. 1) a) eine Princessin der Magadha MBh. 1, 3794. 11, 714 (pl.). RAGH. 1, 57, 3, 5. 23. °पति 19. — b) die Tochter einer Kshatrijâ und eines Vaiçja MBh. 13, 2584. — c) die Sprache der Magadha; s. u. 1. — d) N. pr. eines Flusses (= शोणा Schol.) R. 1, 34, 10 (33, 9 GORR.). Vgl. सुमागधी. — e) Jasminum auriculatum AK. 2, 4, 2, 51. TRIK. H. 1148. H. an. MED. HALÂJ. 2, 50. — f) langer Pfeffer AK. 2, 4, 2, 15. TRIK. H. 421. H. an. MED. HALÂJ. 2, 459. RATNAM. 46. weisser Kümmel 100. Anis oder Dill NIGH. Pr. eine Art Kardamomen ÇABDAK. im ÇKDr. — Suçr. 2, 67, 13. 333, 12. 417, 13. 420, 15. pl. 62, 10. समागध: पुटपाक: 342, 6. — g) Zucker ÇATÂDH. im ÇKDr. — h) ein best. Metrum VARÂH. BRH. S. 104, 54. — Vgl. माधव.

मागधक 1) m. pl. N. pr. eines Volkes, die Magadha LALIT. ed. Calc. 297, 1. — 2) f. मागधिका langer Pfeffer NIGH. Pr. Suçr. 2, 104, 17. 110, 6. 227, 19. 326, 2. 448, 19. वामयेन्मागधिकोदकेन 449, 15. pl. 340, 10. — ÇÂRÂG. SÂH. 3, 6, 25.

मागधदेशीय adj. aus dem Lande (देश) der Magadha stammend KÂT. Çr. 22, 4, 22. LÂTJ. 8, 6, 28.

मागधपुर (मा + पुर) n. die Stadt der Magadha, N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 250, b, 35.

मागधिक m. ein Fürst der Magadha VARÂH. BRH. S. 14, 32.

मार्घ 1) adj. f. zu dem Sternbild Maghâ in Beziehung stehend: अमा-वास्या ÇÂNKH. Çr. 15, 12, 7. पौर्णमासी 3, 18, 20. MBh. 14, 2517. — 2) m. a) (sc. मास) der Monat Mâgha, der mit dem Wintersolstitium beginnt, AK. 1, 1, 2, 13. 15. H. 153. ÇAT. Br. 13, 8, 2, 4. ÇÂNKH. Br. 19, 2, 3. GRHJ. 4, 6. KAUC. 83. 141. M. 4, 96. Suçr. 1, 19, 7. पौषमाघौ केमत्त: 20, 4. VARÂH. BRH. S. 7, 17. 8. 27. 21, 10. RÂGÂ-TAR. 2, 141. PÂNÂT. 169, 6. HIOUEN-THSANG 1, 64. Verz. d. Oxf. H. 15, No. 37. 35, a, 2. 46, b, 4. 71, a, 8. 284, b. °माहात्म्य Verz. d. B. H. No. 437. — b) m. N. pr. eines Dichters, Verfassers des Çiçupâlavadhâ, GILD. Bibl. 234. Ind. St. 8, 196. 415. 421. 423. fg. Verz. d. Oxf. H. 124, b, 4. 150, b, 33. 163, a, 6. 198, b, No.